

Saa opponerer det ærede Medlem mod Bestemmelser i § 7 om Udfindelsen af den afgiftspligtige Værdi med Tillæg af 10 pCt. Det er en Sikkerhedsforanstaltning for at sikre Statskassen den Indtægt, den bør have, men det er maaske nok mindre nødvendigt at have denne Sikringsforanstaltning, efter at Lovforslagets § 8 er blevet affattet saaledes, som det nu foreslaas, idet det bestemmes, at kun den, der indfører Varer for egen Regning, kan berigtige Afgiften; men da det undertiden kan være vanskeligt at fastslaa, om en Import er foregaaet for egen Regning eller ikke, har det stadig sin Betydning at have fastslaaet en Norm for Bestemmelsen af den afgiftspligtige Værdi. Med Hensyn til det andet Punkt, de 20 pCt. Afdrag i den afgiftspligtige Værdi for Varer, der sælges i Detailsalg direkte og indføres af Mellemhandlere, vil det ærede Medlem vende tilbage til den samme Regel, som vi havde i Tobaksloven af 1918, hvorefter dette Forhold atter skal blive flydende. Der stod i Tobaksloven af 1918: „under Hensyn til den sædvanemæssige gennemsnitlige Detailhandlerfortjeneste“ skal Fradraget finde Sted. Det er noget lignende, det ærede Medlem vil vende tilbage til. Men det har været et almindeligt Ønske i Tobakskommissionens Underudvalg, at man fik en ganske bestemt Fradragsprocent, og man er blevet enig om at fastsætte den til 20. Det kan naturligvis kun give et gennemsnitlig rigtigt Resultat, det kan afvige baade til den ene og den anden Side, men jeg er enig med Tobakskommissionens Underudvalg i, at det er bedre at have en saadan fast Norm end at vende tilbage til de mere flydende Bestemmelser fra Loven af 1918, og de Mangler, det kan give, fremkommer meget ofte ved Overgangen fra den ene Afgiftsklasse til den anden, og det værger man sig dog i nogen Grad imod ved de fire store Afgiftsklasser, som foreslaas her.

Med Hensyn til Spørgsmaalet om Af-sætningen til Restauratører af Cigarer kan jeg kun sige, at det er naturligvis et omstridt Spørgsmaal, men atter her kan jeg holde mig til Tobakskommissionens Underudvalg. Ved at gaa ned med Afgiften paa den hjemmeavlede Tobak fra 50 til 20 Ø. vilde der blive skabt en urimelig høj Beskyttelse. Det er nok rigtigt, at for Øjeblikket har det ikke stor Betydning, da der ikke er gunstige Vilkaar for Afsætning af hjemmeavlet Tobak, men der kunde blive det, og det vilde ikke stemme med Systemeti Beskatningen. — Ligeledes maa jeg holde paa, at det er rigtigt af praktiske Grunde at opretholde en Vægtgrænse for Cigarillos.

Hvad angaar Kontrolbestemmelserne, maa jeg sige, at det er jo et fuldstændigt bethlehemitisk Børnemord, det ærede Medlem vil foranstalte, thi alle Bestemmelserne i Lovforslaget maatte jo række Hals, i alt Fald alle de, som Kontrollen lægger særlig Vægt paa. Jeg kan ikke modtage det ærede Medlems Ændringsforslag paa disse Punkter, da hele det foreslaaede Kontrolsystem derved vilde bryde sammen. Uden at gaa ind paa alt dette i Enkeltheder vil jeg blot i al Almindelighed bestride det ærede Medlems principielle Betragtninger, idet jeg som Eksempel nævner, at han ikke vil have, at der i § 22 maa staa, at Tilladelse *kan* gives, men at den *skal* gives paa visse bestemte Vilkaar. Det ærede Medlem siger: Nu har de en Gang Tilladelsen, ved at sætte „kan“ gør man det altsaa tvivlsomt, om de vedblivende kan faa den, og man tilføjer visse Betingelser, som ikke tidligere stilledes; det er at berøve disse Folk en Del af deres lovlige Ejendom. Jeg maa ganske protestere imod hele denne Betragtning. Lovgivningsmagten er i enhver Henseende frit stillet med Hensyn til at sætte Betingelser for Udøvelsen af en Virksomhed, som er underkastet indenlandsk Afgift, og at man ændrer eller skærper disse Betingelser, som man har gjort mange Gange før, kan ikke betragtes som en Forringelse af Ejendomsretten med de Indskrænkninger, hvormed denne Ret maa forstaas i et moderne Samfund, og det kan ikke berettigede de paagældende til at kræve nogen Erstatning.

Efterskatningsbestemmelsen er efter min Mening nødvendig for at undgaa, at nogen enkelt skal kunne berige sig paa Statskassens Bekostning, og at de i Forvejen slette Beskæftigelsesmuligheder for Cigararbejdere yderligere forringes ved, at der indføres store Masser af udenlandske Cigarer paa Grund af den lave Afgift. Jeg kan ikke se, at denne Efterskatningsbestemmelse kan undværes.

Med disse Ord skal jeg anbefale Lovforslaget til fortsat velvillig Behandling.

Pürschel: I Ændringsforslaget til § 33 har man optaget den sidste Del af et Ændringsforslag, som jeg havde tilladt mig at formulere til Udvalget paa Grundlag af de Betragtninger, jeg fremsatte ved Lovforslagets første Behandling, gaaende ud paa, at man ikke bør jævnstille Misbrug af de her omhandlede Stempelmærker med en saa alvorlig Forbrydelse som Falsk. Ved kun at optage denne sidste Del af Ændringsforslaget nar man opnaaet, at man nu endogsaa jævnstiller saadanne Misbrug som at